

34/ יֵשׁוּעַ פֶּטְרוֹס הָאָט צו אים געזאָגט: ענעאַס, יֵשׁוּעַ
 הַמָּשִׁיחַ מַאֲכֵט דִּיךְ גֵּעְזוֹנֵט; שְׂטִי אויף און מאַךְ
 דִּיר דאָס בעט! און ער איז גלייך אויפגע-
 35 שטאַנען. און אלע איינוואוינער פֿון לוד און שרון
 האָבן אים געזעען און האָבן זיך געקערט צום האָר
 (אין גלויבן).
 36 און אין יפו איז געווען אַ תּלְמִידָה מיטן נאָמען
 טבִּיתָא, אויף אַ (גריכישער) איבערזעצונג האָט
 מען זי גערופן דאָרְקָאָס; זי איז געווען פֿול מיט
 מעשים טובים און צדקות, וואָס זי האָט געטון.
 37 און עס איז געשען אין יענע טעג, (דאָס) זי איז
 קראַנק געוואָרן און געשטאַרבן, און מען האָט זי
 אפגעוואָשן און געלייגט אין יפו און אויבערשטיבל.
 38 און אזוי ווי לוד איז נאָנט ביי יפו, ווייל די תּלְמִידִים
 האָבן געהערט, אז פֶּטְרוֹס געפינט זיך דאָרטן,
 האָבן זיי געשיקט צוויי מענער צו אים און געבעטן:
 39 זאָם דִּיך נישט צו קומען צו אונז. און פֶּטְרוֹס
 איז אויפגעשטאַנען און מיטגעגאַנגען מיט זיי.
 ווען ער איז אַהינגעקומען, האָבן זיי אים אַרויפ-
 געפֿירט אין אויבערשטיבל אַריין; און אלע אלמנות
 האָבן זיך אַרומגעשטעלט אַרום אים, וויינענדיק
 און ווייזנדיק אים העמדער און קליידער, וואָס
 דאָרְקָאָס האָט געמאַכט, ווען זי איז נאָך געווען מיט
 40 זיי. פֶּטְרוֹס אָבער האָט אלעמען אַרויסגעשיקט
 אינדרויסן, האָט גענייגט די קניען און תּפִּילָה
 געטון, און זיך דאָן געווענדט צום קערפּער און
 געזאָגט: טבִּיתָא, שְׂטִי אויף! און זי האָט אויפגע-
 מאַכט אירע אויגן, און זעענדיק פֶּטְרוֹסן, האָט זי
 41 זיך אויפגעזעצט. און ער האָט איר געגעבן די
 האַנט און זי אויפגעשטעלט, און גערופן די קדושים
 און די אלמנות, און זי אַוועקגעשטעלט פֿאַר